



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita**

**Dominicus**

**Francofurti, 1613**

Fides

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)



...denotat specialiter fidem saluificam & iustifican-

SENTENTIAS BIBLICAE.

...militi in fide. *Os. 2.*  
...inter vos modice fidei? *Matth. 16.*  
...Domine, ad quem ibimus? verba  
...nos credimus, & cognouimus, quia tu es Chri-

*Fides proximo recte seruanda.*  
...Iuramentis Cababotus promissam seruauit fident, dicens: ) Iura-

...non possumus eos con-

...Virum autem fidelem quis

...fidem sine operibus

...in salutem omni credenti. *Rom. 1.*

...per fidem Iesu

...remissionem

SENTENTIAE PATRVM.

...quod in rebus ad fidem & certitudinem valeat au-

...fidem non esse membrum

...fidem non esse con-

...fidem non esse con-

...fidem non esse con-

...fidem non esse con-

...fidem non esse con-

...In his vero, qui intrus sunt, id est, in-

...Ad fidem nullus est cogendus, vt dicitis: sed per seueritatem,

...Vbi sana fides non est, non potest esse iustitia: quia iustus ex fide

...Mentis humanæ acies inualida in tam excellenti luce non figi-

...Nullæ maiores diuitiæ, nulli thesauri, nulli honores, nulla huius

...Cum dilectione fides Christiana, sine dilectione fides Dæmonia,

...Sicut in radice arboris nulla prorsus apparet pulchritudinis spe-

...Quid est fides? nisi credere quod non vides. Vnde & quomodo

...Noli intelligere vt credas, sed crede vt intelligas. Intellectus mer-

...Ante aduentum Christi præcesserunt iusti credentes, sic eum

...Ambula per fidem, vt peruenias ad spem, spes non edificabit in

...Fides appellata est ab eo, quod fit, duæ syllabæ sonant, quum di-

...Quod Imperatorum lex minando imperat, hoc fidei lex creden-

...Hoc est humanæ salutis initium, sine hac nemò ad filiorum Dei

...Fides est prima, quæ subiungat animam Deo, deinde præcepta dat

...Illi offerunt sacrilegum panem, & dant elemosynas, & sectari

...Fides hosti etiam seruanda est, nec est considerandum, cui, sed

...Credo igitur primo omnium ponitur, sicut Paulus Apostolus ad

...Propheta dicit: Nisi creditis non intelligitis. Vt ergo intelligentia

...Fides non potest esse sola, sed debet esse cum caritate, quæ est

...Fides non potest esse sola, sed debet esse cum caritate, quæ est

...Fides non potest esse sola, sed debet esse cum caritate, quæ est

...Fides non potest esse sola, sed debet esse cum caritate, quæ est

...Fides non potest esse sola, sed debet esse cum caritate, quæ est

missimus, quia pagani nobis obijcere solent, quod religio nostra, quia rationibus deficit, in sola persuasione consistat, & ideo ostendimus, nec agi, nec stare aliquid posse, nisi praecesserit credendi. Denique matrimonia contrahunt, quia creditur successura posteritas: & pueri discendis artibus traduntur: quia magistrorum in discipulos transfundenda traditur disciplina: & imperii insignia vnus suscipit, dum credit sibi populos & vrbes, armatum etiam exercitum pariturum. Quod si haec singula, nisi prius crediderit futura, nullus aggeritur, quomodo non multo magis ad agnitionem Dei credendo veniatur?

Valde alienus a fide est, qui regnum Christi dicit aliquando finendum. Hieron. epist. 1.

Est autem fides, ut diffinit Apostolus Paulus, substantia rerum quas speramus, & index rerum, quas non videmus. Crede & vide, quae quis non debet, quod ea, quae Deus promittit, potens sit, vt promissa tunc, facillime praecurrit. Haec nobis inuisibilia ante oculos ponit, ad hanc ingressi, & Diaboli, & potentiam huius mundi, & harum tenebrarum vniuersa deserimus, & Deo cum fiducia proximamur. Crede enim, & sperare necesse est, quae Deus iussit. Cumque ea, quae Diabolus inseruit, abnegamus: fidem spes sequitur. Hieronymus epistola 5.

Ergo non turbatur haec nauis, in qua prouidentia nauigat, abest perfidia, fides superat. Quemadmodum enim turbati poterat, cui praeratis, in quo firmamentum Ecclesiae est? Illic ergo turbatio, vbi modica fides, sibi fecerit, vbi perfecta dilectio. Denique est aliis imperatur, vt laxent retia sua, soli tamen Petro dicitur: Duc in altum, hoc est, in profundum disputationum. Quid enim tam altum, quam altitudinem diuitiarum videre, id est, scire Deum filium, & professionem diuinae generationis assumere? quam licet mens nequeat humana plene rationis inuestigatione comprehendere, fidei tamen plenitudo complectitur. Ambrosius super Marcum, & habetur 24. quae 1. Canon. Non turbatur. Ergo.

O thesauris omnibus opulenter fides! o virtutibus corporeis omnibus fides fortior, medicis omnibus saluator! idem lib. de uirginitate.

Aufer argumenta, vbi fides quaeritur: in ipsi gymnasijs suis iam Dialectica raeat, pitoribus credunt, non Dialecticis. idem lib. de Trinitate.

Cito fides in exercitata languescit, & crebris otiosa tentatur incommodis. Remissas excubias callidus insidiator irumpit, affluunt autem bello viperum haerema fraus insidiat, & gloriose prouchit palma victoria, pax ergo fidei corruptelae materia est. idem, sup. Beati immaculati.

Fides est radix omnium virtutum, & quod super hoc fundamentum edificaueris, hoc solum ad operis tui iustus, & virtutis proficere mereceris. idem lib. de Cura & Abel.

Quis fideles putat, quos vel pecunia, vel obligatione obligatos sibi crediderit?

Liquet etiam in bello fidem & iustitiam obseruari oportere: fundamentum enim iustitiae est fides. idem lib. 3. de Offic.

Vniuique nihil promittat inhonestum: at si promiserit, tolerabilis est, promissum non facere, quam facere, quod turpe est. idem lib. 3.

In Sacerdotibus fides sit eligenda cum vita: Si enim vita deest, fides meritum non habet, B. Iacobo attestante, qui ait: Fides sine operibus mortua est. Gregorius Theodorico & Theoberto Regibus Francorum, & hab. 1. q. 1. Fertur Syno.

Fortasse vniuique apud semetipsum dicat: Ego iam credidi, saluus ero. Verum dicit, si fidem operibus tener. Vera etenim fides est, quae in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim, quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Iohannes ait: Qui dicit se nosse Deum, & mandata eius non custodit, mendax est. Gregorius in homil. Ascensionis, super illud Marci 16. Qui vero non crediderit, condemnabitur.

Diuina operatio, si ratione comprehenditur, non est admirabilis: nec fides habet meritum, cui humana ratio praebet experimentum: Greg. hom. 26.

Tunc enim veraciter fideles sumus, si, quod verbis promittimus, operibus adimplemus. idem hom. 29.

Nisi prius fides teneatur, nullo modo ad spiritualem amorem peringitur. Non enim charitas fidem, sed fides charitatem praecedat. Nemo enim potest amare, qui non crediderit, sicut nec sperare. idem super Exech.

Sicut semper discere, signum est nunquam posse perficere: sic testimonium semper quaerere, signum est nunquam velle credere. Iohannes Chrysostomus super illud Matth. 12. Voluntas & re. signum videre.

Vna est veritas, & non partita: sicut qui margaritam habet, ipse nouit quantum diues est, & tamen multis potest esse non cognitus: Ita qui fidei veritatem detinent, noscunt, quod diuites sunt: in fide autem thesaurum nescientes hunc, diuitias nostras ignorant. Iohannes Chrysostomus super illud Matth. 13. Inuenta autem vna pretiosa margarita.

Talis est natura fidei, quanto magis vetatur, tanto magis accen-

ditur. Virtus fidei in periculis secura est, in securitate. Quid enim aliud sic laxat vigorem fidei, sicut loquuntur ibid super illud Matth. 20. At illi magis clamabant.

Fides lampas est, quae sicut lampas illuminat deum animam. Iohannes Chrysostomus super Matth. 23.

Fides religionis catholicae lumen est animae, ostendit mentum saluum aeterna. idem super illud Ieremias, & hab. 1. q. 1.

In malis promissis rescindit fidei. In turpi voto non tenet. Quod incaute vouisti, ne facias. Impia est promissio, quae adimpletur. Iohannes in Synonymis libro 2. & habetur in malis.

Mors fidei est separatio charitatis. Credis in Christum, si opera, vt uiuat fides tua. Fidem tuam dilectio auolat. Non incurrit terrenum opus, quem fides colat. Bern super Cant. serm. 24.

Quid non inueniat fides? Attingit inaccessa, deprecata. Comprehendit immensa, apprehendit nouissimum, aeternitatem tuo illo ualidissimo sinu quodammodo conuenit. idem super Cant.

Non fidei, sed perfidiae: non confidentiae, sed diffidentiae metipso habere fiduciam.

Is fidelis est, qui nec sibi credit, nec in se sperat: fides quam vas perditum: sed fide perdens animam suam, ternam custodiat eam. idem serm. 5. in uigil. in uas d. 1.

Transgredieris enim fides rationis fines, humanae experientiae terminos. Bern. serm. 67.

Fides aliquando recipit, quod ratio non praestitit: in uoluntate fides, tribulatio probat. idem de duobus paruit. 1. 11.

Hoc uestra iudicium charitati, vt ab Apostolicae uoluntate uictrius recedatis excessu: quia in uoluntate postulat, rit, si qui quam Apostolicae regalis in aliquo credidit, genidas. Leo Papa, & hab. dist. 11. Hoc uestra.

¶ PORTICAE SENTENTIAE

Silius 2.

Ante Iouem generata decem diuinis, hominum  
Qua sine non rellas pacem non aquata ueritas  
Iustitia confors, ac ueritas, in pectore nomen  
Exstitit nonne tua dixim spectare Saguntis  
Et tot pendente pro te Dea cernere patris  
Vt uerba lenta potes: moritur tibi uoluntate  
Te matres uincite fama, te missa uirum  
Or a uocant, primasq, sonant te uoce minores  
Fer cele auxilium, & fessis de surgere uisum  
Hac sacra Alcmena.

Ibidem.

Cohorae cui talia uerba  
Cerno equidem, nec pro nihilo est uisus iudicium  
Sen. Oct.  
Teneri in annis haud satis clara est fides.  
Claud. 4. Hon.

Pramissa sunt uerba,  
Dant exemplis fidem  
Terent. Andr.  
Nihil opus est arte ad haec uerba, quam par  
Sed his, quas semper arte intellexi fides.  
Fide & tactu ueritate.

Virg. 4. Aeneid.  
Nisquam tua fides.

Manil. 3.  
Perq, tot arces hominum, tot temporis aera  
Tot bella & uarios etiam sub pace labores  
Cum fortuna fidem quae rat, uisus inuenit  
At quanta est fidei uoluntas, per secula uoluntas  
Quamq, omnis inuisa non excusabile terra  
Venales ad sua patres, matremq, spolia  
Imposuit Phobus noctem, serosq, reliquit  
Quid loquar euerfas urbes, & prodita templa  
Et uarias pacis clades, & mixta uenena  
Insidiasq, tori, caedes in montibus ipsi  
Et sub emicita grassantem uoluntate uerba  
In populo scelus est, & abundans uicinis fides  
Et fas atq, nefas mixtum, legibus, per ipsas  
Socit nequities paruas iam noxia uocant  
Corpora nascuntur parua, & subleua per uerba  
Et fidei eorum sedus pacisq, tribuuntur  
Viq, sibi calum, sic uellus distendit fides  
Atq, hominum mentes inimica fore seruant

Claud. 2. Stil.  
Hinc Diua germana Fides, & adempta, serua

Fides stabile & æternam facit imperium. *Q. Curtius de gestis Alexand. lib. 8.*  
 In magna malorum multitudine difficilima dicitur fides. *Paul. Oros. de Ormessa, lib. 3.*  
 Malo mihi successum deesse, quam fidem: etiam hosti æquus, qui habet in consilio fidem. Fidem qui perdit, nil potest ultra perdere. Fides vniuersa vnde abijt, nunquam redit. *Seneca in proverbijs.*  
 Viri boni est etiam non politicam fidem seruare: maximum maioribus nostris telum, fidem fuisse, ex quo plures pace susceptæ, quam bello gentes fuerint deuictæ: nocens sit, ubi succumbit fides siue veritas. *Cato.*

¶ APOPTHEGMATA.

*Anaxarchus*, cum à Nicocreonte grauius torqueretur, vt confcios perderet post multa in tyrannum conuicia, linguam sibi ipsi dentibus abscedit, commaducata in tyranni faciem expuit, his prius verbis emissis: Non erit hæc corporis pars tua ditionis. Voluit vir constantissimus potius sibi ipsi amputare linguam & perire penitus, quam non seruare silentij fidem. *Laert. lib. 9. c. 10.*  
*Zeno Eleutes* accusatus, quod in perniciem Nearchi tyranni coniuisset, ductus ad tormenta, vt coniuatos proderet, indicatur eos, qui tyranno omnium amicissimi erant, neglectis consilijs qui postquam penas dedissent, interrogatus à tyranno, num quis præterea occidendus superesset? Tu solus, inquit, Republicæ pernicijs superes, quibus actis, dentibus linguam abscedit, & in tyranni faciem expuit. Maluit enim tiori, quam indicare eos, qui occiso tyranno saluam cuperent esse Rempubl. *Laert. lib. 9. c. 5.*  
*Eurycratidas*, percontanti, cur Ephori per singulos dies de contentis & contractibus dicerent? Vt inter hostes etiam, inquit, mutuum fidem inueniamus. Maiore Republicæ discrimine pacta violantur in bellis: sed illic quodque violantur ab his, qui domi confuuerint fallere. *Plut. in Læon. apoph.*  
*Alexander*. Quidam cum rupem teneret inexpugnabilem, vt putabatur, semet Alexandro dedit: At Alexander non solum eius ditionis principem esse iussit, verum etiam addidit, dicens: Hic homo mihi videtur sapere, qui se maluit bono viro, quam loco munio concedere. Sic licet fidem hosti sanctissime seruare voluit. *Plut. in apoph.*  
*Hanno & Roman. Coss.* Amiffa nauium classe prope Siciliam insulam omnium fertillimam, Carthaginenses de pace cum Romanis inuenda consultabant. Hamilcar cum negaret se iturum esse ad Consules Romanos, timens ne idem accideret ipsi à populo Romano, quod Pœni fecerant Cornelio Africæ Consuli Romano) quæ contra ius gentium carenis vinculus est) Hanno fidem Romanorum considerans, profectus est in urbem, vt pacem impetraret, qui dum libertus legationis suæ rationes exposuisset, à tribuno audit: illi posse accidere, quod accidisset Cornelio Consuli. Verum cum vterque Consul tribunum compelescisset, responderunt: isto metu Hanno te fides nostræ ciuitatis liberat. *Erasmus lib. 6. apoph. thegm.*

*Fabritius*, pugnaturus contra Pyrrhum regem, à medico regis epistolam accepit, qua promittebat, se regem veneno necaturum esse, si iuberet. Verum eam epistolam misit Fabritius ad hostem crudelissimum: & admonuit, vt sibi cauere ab insidijs potius amicorum, quam hostium. Quis non admiretur Fabritij erga hostem inmanissimum fidem, quem amice monuit, vt tute periculum euitaret? Secus faciunt hodie duces, qui clam insidias hostibus struunt, contra iustitiam, fidem, & omnem æquitatem, vt victores etiam ex eoempta victoria domum gloriabundi redeant. *Val. Maximus.*

*Cicero*, Dicente illi Metello, plures testimonio peremisti, quam patrocinio seruasti: Nempe, inquit Cicero, plus est mihi fidei, quam eloquentiæ. *Plut.*

*Pompeius* *Centurio* captus à Pompeii focero Scipione, cum isto modo ei salus daretur, si se futurum Cn. Pompeii militem affirmasset, ita respondit: Tibi quidem Scipio gratias ago, sed mihi iniusta conditione vitæ non est opus. Maluit autem potius mori, quam fidem Cæsari datam frangere. *Brutus lib. 2. c. 35.*

*Alphonsus* sæpenumero dicere solitus est: Tantum valere ad fidem debere principum verbum simplex, quantum priuato, ut hominum iurandam. Turpissimum enim est fidem fallere: in rebus vero longius. *Panormi. lib. 1. de Alphonsi rebus gestis.*

¶ SIMILITVDINES.

*Chrysostomus*. Sicut inter duos lapides molares teritur triticum, & separatur à cortice suo, & sic simulago munda; sic fideles in medio desuper quidem vrgente se verbo Dei ad fidem & iustitiam, inde autem verbo impio se compellente ad infidelitatem atque peccatum, conteruntur, & carnalia sua vniuersa deponunt, & spirituales efficiuntur. *in Matth. 24. hom. 50.*

Vt nauis tutissima est fides: ita qui ox illa deciderias, necesse est est nauis agium facere. *in 1. ad Tim. hom. 3.*

Quem

*Idem.*  
 Fides & amicitia longo post tempore firmas, ad amicitiam, ad amantem ligat, nec mobile nisi ad impetum patris strepitum, nec vincula noxia  
 Quodam passu, nec sustulit priorem,  
 Abscessit veniente noxo, benefacta retere,  
 Repetere offensas facile pariterq, minoris  
 Offici magis, memor superare laborat:  
 Vos, hostes armis, meritis sic vincite amicos.  
 Propert. 1. 26.  
 Malum in amore fidei, multum constantia prodest.  
 Ouid. Epist. 18.  
 Non bene in avaro celestia numina gaudent,  
 Sed qua prestanda est, & sine reeste fide,  
 Ouid. Epist. 16.  
 Turba fides magnis rebus inesse fides.  
 Lucanus.  
 Cæcæ fides miseris.  
 Sen. Herc. Oct.  
 Non rata fides, ubi iam melior  
 Fortuna ruit.  
 Silius 11.  
 Non vana diu mortuibus sequamur  
 Fortuna in abante fides.  
 Claud. 4. Hon.  
 Te iurat non empia fides, nec peccora mercos  
 Aliq.  
 Ouid. 4. Fall.  
 Non cui dederat clarum Collati nomen:  
 Non quo est verbis, credere rebus, ut.  
 Silius 2.  
 Qui verò non aqua dedit vicioria nomen?  
 Indite e gentes, non vumpre sedera pacis,  
 Vos regnis post ferre fidem.  
 Lucan. 8.  
 Et hæc quippe fides robustos exigit annos.  
 Ibidem.  
 Et hæc que per gladio tibi colla refecidit,  
 Marce 700.  
 Plaut. in duobus Captiuis.  
 In fidele si fidele, eam fidem fluxam gerat.

¶ PHILOSOPHICÆ ET HISTORICÆ SENTENTIÆ.

Fides est hominis vniuersum quodque, vt ipsum est, ita de eo fidem  
 dicitur. *Boet. lib. de Trinit.*  
 Fidei certissimum humani peccatoris bonum est. Nulla necessitas  
 sciendum cogitur, nullo corruptum præmio. Vre, inquit,  
 peccatorie non prodam, sed quo magis secreta quæret dolor, hoc  
 facit noscitur. *Seneca ad Lucilianum epist. 89.*  
 Fides non vaquam perdit, nisi qui non habet. *Seneca in pro-  
 p.*  
 Fides magis fortior est, quam fides Philosophorum. *Comment. d.  
 super 1. offic.*  
 Amicitia sine fide stabilis amicis esse non potest. *Cic. lib. 1. Rho-  
 mæ orat.*  
 Fides in iustitia est fides, ditorum conuenientiorq; con-  
 uentio. *Cic. lib. 1. de Offic.*  
 Non potest in seruanda iure, quæ non sunt his, quibus promi-  
 ssæ: nec illi plus ea noceant illi, cui promiseris, quam profint.  
 Non illis promissis standum quis non videt? quæ coactus, quis  
 dicitur deceptus dolo promiserit.  
 Nec enim vlla res vehementius Rempubl. continet, quam fides:  
 quæ non esse potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum.  
*Idem de Offic.*  
 Sed non stabile, quod est infidum. *Cic. lib. de Amicit.*  
 In rebus minorum nulla fides. *idem.*  
 Quæ res vixat expectare fortunam, dum præstat fides. *Cic.  
 lib. de Offic.*  
 Magna & perpulchra res est, quam aliis omnibus, tum viro prin-  
 cipali, tum filioque serare, & se talem esse cognosci. *Kenoph. orat. de  
 offic.*  
 Fides omni deliberationem excludit. *Plut. in Sertorio.*  
 Quæ dicit abrogatione omnis humana societas tollitur. *Livius,  
 lib. 6.*  
 Vbi tibi quicquid credi, & habita fides ipsam plerumque obli-  
 uiscit. *Id. dec. 3. lib. 2.*  
 Circumuentus in solitudine, natura ipsa subijcit, vt hominum  
 fidem quæ non videtur, fidem tamen implorant. *Dec. 4. lib. 10.*  
 Fides non integra manet, vbi magnitudo quæritur spectatur.  
*Seneca, lib. 11.*  
 Inter omnes discordias, nusquam fides aut amor motu ac neces-  
 sitate illuc mutantur. *idem ibid. lib. 11.*  
 Repetitur iam parum fidei miseris esse. *Salusti. in Jugurth.*

Quemadmodum hi, qui fide subnixi sunt, in tuto navigant: Ita & qui illa exciderunt, nullquam possunt consistere, sed longo errore circumacti, postremo in ipsa perditionis praecepta feruntur. in 1. ad Timoth. hom. 12.

Quemadmodum carnales cibos diebus singulis ex necessitate requirimus: Ita & fidei pietatisque doctrinam semper accipimus, eaque iugiter enutrimur. ibid.

Nec qui clausis oculis querit, invenire quid poterit, sicut idem in apertis illis, seipsum humo obruat, auctusque solem ibi inquirat. invenire aliquid nequaquam poterit, Adeo sine fide nihil inveniri poterit, eaque absente, pugnas nasci necessario contingit. Quae enim fides proficitur sola, succedens quaestio neque permittit intelligi. Cum in quaestiones incidimus, de Deo, quae non oportet, opinamur. Homilia 12. in 1. ad Timoth. S. 2. ad Timoth. homilia decima sexta.

Quemadmodum peccatum si vicerit, ipsum est quod vivit in homine, animum, ad quae vult, pertrahens: Ita si illo mortuo quae Christo sunt placita, stant, nec humana dominans est eiusmodi vita, videlicet ipso Christo vivente in nobis, hoc est, agente ac dominante. in 2. ad Galat.

Sicut anchora iactata de naui, hoc permittit eam circumferre, licet venti commoveant, sed iactata firmam facit: Sic & fides. Intueri, quoniam valde convenientem inveni imaginem. Non enim dixit fundamentum, quali dissonaret, sed anchoram. Quod enim in motu est, & non valde videtur fixum esse: quod est super mare, sicut quod super terram stat, & movetur, & non movetur in valde firmis & prophetis fortassis. Tempestas, & multus imber commovet ratem: spes autem non permittit circumferri. Si hanc non habuerimus, olim demersi fuissetis, non in spiritualibus tantum, sed in secularibus. Multam quis huiusmodi invenit fortitudinem, vtpote in negotiando, in agricultura, in militia. Nisi hanc quisque sibi proponat, nunquam aliud attingit. Homilia 1. ad Hebr.

Fide opus est, bonorum materia, salutis medicina, sine qua nullam magnarum rerum doctrinam quisquam percipere poterit, sed illis similibus, qui sine naui pelagus transire aggressi, parum proeclit, lassatis manibus pedibusque, fluctibus continuo obruantur: neque aliter, qui suis nituntur rationibus aere cognitam veritatem (vt Paulus ait) naufragium faciunt. Homilia tricesima secunda epistolae ad Hebr.

Sicut plantae rigatae magis crescunt: Ita & fides nostra oppugnata magis floret: seditione agitata, incrementa maiora sumit. Neque horti aquis irrigati ita germinant & fecundi sunt, vt Ecclesiae, si martyrum irrigentur sanguine. sermone in Iuvenium & Maximinum.

Sicut in turri consistentes duo bona consequuntur, & hostium irruptionem ipsi non facile patiuntur: & hostes de turri facile conterunt: Sic & qui in fide Christi consistent, vel in lege Dei, & Deumones super se irruere non sinunt, & spiritualibus bonorum operum sagittis eos facile vulnerant. in 2. homil. 40.

Sicut si adamantina & incorruptibilia nobis corpora essent, neque scorpiones, neque serpentes, neque ignem manibus formidamus conplexi: Ita cum animas nostras tali fide Christus armavit, non est quod timeamus, etiam hostium tenentes venena. Nobis enim concessam est ambulare super serpentes & scorpiones, & omnem Diaboli tyrannidem, multo magis & super teredines, ac scafabecos. Tam procul est, ne qua parte nos offendant insidiae Diaboli, & ita se habent res nostrae. Adversus gentiles, & in Babylam martyrem.

Theophylacti. Quid lutum? Idem corpus maiore quam margaritam honore afficit animam? conculca paleas: id est, sterilia opera, quae comburet ventila brum dijudicationis, habens verbum Dei igni inextinguibili. Vt locusta, quae descendit super septem in die glaciem, sol ortus est, ac desiliit, nec agnovit locum suum, hoc est: Quemadmodum locusta, caeteraque id genus volatilia, rore ac pruina eorum alis superposita, sepius insident atque fruticibus, vt quae volare nequeunt, sole autem oriente, absumenteque rorem, ipsaque animalcula calefaciente, expandunt alas, & in alium transmeant locum: Hunc in modum ascendebat etiam super septem legis, potentia Dei, purificationes quadam corporales perficiens, & mira signa faciens, usque dum dies erat glaciem, hoc est, regnaret peccati ex Adamo contracti hyems: quando vero secundus Adam peccati expertus, sol iustitiae existens ortus est, desiliit divina potentia ex legali sepe, ostendens ipsam infirmam esse, vt quae non possit mundam facere conscientiam, transitque ad fidem, quae possit iustificare, nec ulterius cognovit locum eius, quem antea occuparat. in cap. 3. Nahum.

Postquam fides advenit, quae hominem reddit perfectiorem, nil ultra paedagogi subijcitur, qui sumus per fidem perfectionem adepti, & infantiam ipsam excessimus: quod autem sumus ex fide perfectiores, patet ex eo, quia ob nostram in Christo fidem Dei efficitur filii: qui autem fuerit, vt in Dei Filium susciperetur dignatus, nil profus vel imperfectus, vel infans putandus est, eo fit, vt ridiculum videatur, vt qui iam in virum euaferit, paedagogi sit legi obnoxius: neque enim secus id videretur, quam si vi dies illuxit,

lucernam quis intueretur, non solem. in epistola ad pite 3.

Quemadmodum opulentus vir quisquam, cum opibus, vt sua diripiat, & se inuadentem, vt enecet, omnia gratia ab eodem discrimine permittitur est. Sic etiam fides, vt in tuto sit caput, hoc est, fides ipsa, in capite permittitur est.

Nazianzen. Vt in creaturis primaria dona non sunt, sed omnia, vt vnus creaturae communitatis in fide, quae saluant, non eorum tantum sunt, qui eorum, qui volunt. De modestia in dispensatione.

Origenis. Sicut nihil est delectabile hominibus, nisi milititer nihil est delectabile, neque acceptum Deo, nisi mine. in lib. iob.

Sicut sol, nisi vibraverit super faciem terrae, nihil eius crecit, neque adolescit, neque maturecit. Sicut fidem veritas resulfert in animabus hominum, nisi acceptabiles coram Deo. in lib. iob. ii.

Athanasii. Vt si quis medicus ingressus ad agros, tatur, an velit curari, ne dum ipse curam susceperit, inutilis existat curatio, nimirum is, qui laborantibus medicis pugnantibus: Sic & Dominus eos, qui fructu laborant, nec nisi fidentibus conferat beneficium, beneficium conferari possent. Per fidem enim quod propositum n. De passione Domini.

Damaseni. Fide omnia & humana & spiritalia, quae agricola sine fide incidit terrae furculum, neque ligno suam ipsius animam infans maris pelago nuptiae suant, non aliud quicquam in terra timebit, seruatibilis consensus. libro quarto, capite de uoluntate dei.

Theodoretus Episcopi. Satoris discipulus, dum capere credit, quae quid illi a magistro dicitur, docet cum, nec eum tenebit, quomodo eorum scindat. Sic natus colat: Sic se probatum aurum a crudo cognoscere, magister magistram, qui nouit dicere: ille disceret, qui experientia, qui alterum in se facit, qui in gemmas, qui ferulam vestem, & quicquid ad deum sic agrestes opera crassique auditores credunt, seruat.

Marcus Eremita. Talpa supercapta oculis stellam test: Et qui rebus temporaneis Deo fidem non habent, tenuis potest credere. De lege spirituali.

Plutarchi. Nos quemadmodum quoties cum timemus tyranno, animo sumus anxio: Sic in actibus ac dissidentem oportet esse. in Moral.

D. Augustini. Sicut euenire asolet, vt malum malus etiam bono timeat se committere: Ita etiam malus, quae vitique nisi credendo sanari non poterat, dicitur, curari recusat: resistent manibus tuis, qui meum confectis, & sparsisti super morbos orbis terrarum, auctoritatem tui buisti. lib. 6. Confessionum 1. 4.

Dini Ambrosii. Sicut granum sinapis prima fronte paruum, vile, despectum, non saporem praestans, cum feris, non iudicans suauitate: at vt bene corpus suum acrimonia exhibet, cibum flammam, tanto feruoris calore succenditur, vt mirum sit in tantis tantum ignem fuisse conditum, cuius etiam homines, hyemis tempore praecipue, magna proleunt, quatenus repellant frigora, humores egerant, calefaciunt, sepe etiam capiti ex hoc adhiberi medicamentum inualidum, si quid agrotum fuerit, sinapis igitur Christiana fides prima fronte videtur esse parua, & inuisibilis, sed tendens potentiam suam: at vt diuersis tentantibus, statim vigorem suum prodit, acrimonia in dicitur, minime credulitatis aspirat, & tanto diuini ignis, vt & ipsa ferueat, & participantem sibi ardere corpus sinapis membrorum viscera calefacit: Fides autem peccata comburit. Ille quidem asperum a legem peccata comburit: haec autem delectorum diabolicum frigus expulset, quos humores decoquit corporum: Fides autem ta consumit. Per illud medicina capiti procuratur, vt spiritum spirituale caput nostrum, quod est Christus, fidei (iuxta comparisonem sinapis) odor dicitur. serm. 1.

Hilary. Vt quaedam medicamentorum genera in rata, vt aon in singulis tantum agrotantibus vtilia, sed in commune medicantur, habentque in se virtutem auxilii: ita & fides catholica non aduersus singulos, sed contra omnes morbos opem medelae impertit, non genere, non viuenda numero, non diuersitate illorum, eadem aduersus singula omniaque constitit. in epistola ad pite.

